

ನೋಡಿದಾಗಲೇಲ್ಲ ಸೋಸೆ ಸಿರೀಶಾಳ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ ಸುನಂದೆಗೆ. ಅವಳೂ ಹಾಗೇ... ಮಾರುವರ್ಣಗಳ ಹೀಂದೆ ಮನಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೀಗೇ... ವೈಶಾಶಿದ ನದಿಯತ್ತಿದ್ದ ಕು. ಲಜ್ಜೆ, ಸಿಗ್ನು, ಪೋನ, ಶಾಂತ... ತಾನಿರುವುದೇ ಗೊತ್ತುಗಂಡೆ. ಇಂತಹ ಸೋಸೆಯೊಬ್ಬಳು ತಮ್ಮ ಮನಗೆ ಬರುವುದು ಪರಮ ಸೌಭಾಗ್ಯವೇನಿಸಿತ್ತು.

ತಾವು ಎಲ್ಲ ಅತ್ಯೇ ಸೋಸೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮಿಬ್ಬಿರ ನಡುವೆ ಅಹಿತಕರವಾಗಿ ಏನೂ ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುನಂದೆಗೆ ಮೊದಲ ಅಭಾತವಾಗಿದ್ದು ಆ ದಿನ... ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ವಾಪಸು ಮನಗೆ ಹೋದಾಗೆ... ಮಥ್ವಾಷ್ಟ ಮೂರಾರ ಹೊತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಅತ್ಯೇ. ಮನನೆಯೋಳಗೆ ಲಗೇಬಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಕಾಲು ತೋಳಿದು ಉಣಿಕ್ಕೇಂದು ದೈನಿಗೊ ಟೆಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ ಮೋಸರಿನ ನೆನಪಾಗಿ ಫ್ರಿಡ್ರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೇಗೆದಾಗ ರಾಚುವಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಪಾರದರ್ಶಕ ಪಾಲ್ಸಿಕ್ಸಿನಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ಮಾಂಸದ ತುಸುಕುಗಳು ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗಲೇ ಸಿರೀಶಾರೆಡ್ಡಿ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾನವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ‘ನೀನು ತಿನ್ನಲು ಅಭ್ಯರ್ಥಿತವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ’ ಎಂದು. ‘ಶಿಂಡಿತ ನಾನು ಮಾಂಸಾಹಾರ ತ್ವಜಿಬಿಪುವ’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂಪೇರಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ಮನಸ್ಯ ಉಳಿಕೊಂಡಿಕೊರಗಳನ್ನು ಇವ್ವಪಟ್ಟೇ ತಿನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕು ಸುನಂದೆ. ತಮ್ಮದೇ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದ್ದರೂ ತನಿಂತಹ ಸೋಸೆ ಸಿಗ್ನಿಕ್ರಿರಲ್ಲಿ ವೆಂದುಕೊಂಡು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹಾಗಿರುವಾಗ...

ಆ ಸಂಜೆ ಚಿಕ್ಕಿನ ತುಣುಕುಗಳನ್ನಿರಿಸಿದ್ದ ಕುರಿತು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಆದರೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಕು ಸುನಂದೆ. ಸೋಸೆಯೆ ಉತ್ತರವೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಿಗಿತಕೊಂಡಿತ್ತು. ‘ಹುಂ, ತುಂಬ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಿನ ಕ್ರೈಟಿಂಗ್ ಶುರುವಾಯ್ತು. ನಿವಿರಲೀಲ್ಲವಲ್ಲ... ತಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಯಿತೆಂದು ಉಳಿಸಿಟ್ಟೇ, ನಾನಗೊಬ್ಬಿಳಿದ್ದೆನ್ನು ಅಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಮಗನೂ ಚೆಕನ್ ಶ್ರಿಯನೇ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿದಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೇ’ ಎಂದಳು. ಜೀವನದ ಮೊದಲ ದೊಡ್ಡ ಶಾಕಿಸೋಳಗಾಗಿದ್ದಳು ಸುನಂದೆ. ತಾನು ತನ್ನ ಕೈಯಾರ್ಥಿರೆ ಬೆಳಿಸಿದ ಮಗ, ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ವಿವಿಧ ರುಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಿದ ಮಗ ಯಾವಾಗ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದನೆಂಬುದೇ ಅವಳ ಅಳಕರಿಯ ವಿವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡ ಮಾತ್ರ, ‘ಅವರವರಿಗೆ ಏನೇನು ಇವ್ವಪೂರ್ವ ಅದನ್ನು ಅವರವರು ತಿನ್ನೋತ್ತಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗೇಡೆ. ಗಾದೇನೇ ಇಲ್ಲ... ಉಣಿ ತನ್ನಿವ್ವ ಅಂತ’ ಅಂದಿದ್ದು. ಮಗ ಮಾತ್ರ, ‘ಅವಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಿನದರೆ ಪ್ರಾಣಾಮ್ರು ಇದು ಅವಳ ಮನೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಘುಡ್ ಬಿಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅರ್ಥಮಾಡೆಬ್ಬಿಷ್ಟು... ಅಳ್ಳಿ ತಾತ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ತಿಂತಿರ್ಲಲ್ಲ, ನಿನಗಾಗಿ ಅವರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು. ‘ಅಲ್ಲ ಕಾವೋ... ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಈರುಳ್ಳ ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಅಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೂ ಚಿಕನ್ನು ಮಟನ್ನು ತಿನ್ನಿಕ್ಕು ವೈತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲಿನೋ?’ ಅಂದಳು. ‘ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಬಿಡಮ್ಮು ಇವ್ವಕ್ಕೂ ಉಣಿದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಫೊ ಮಾಡ್ರಿಯೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಹನ್ನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಅದು ಸರಿ ಕಾವೋ, ನೀನ್ನಾವಾಗ ಚಿಕನ್ನು ತಿನ್ನಿಕ್ಕು ಶುರುಮಾಡಿದೆಯಷ್ಟು?’ ಎಂದು ಕೇಳಲುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಳುವೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ‘ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಮ್ಮು... ನಾನು ಯು.ಎಸ್.ನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಮಾಡಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಷ್ಟು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಂಡ್ನ್ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲ... ಹಾಗಾಗಿ. ಅದ್ವಾವ ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಟ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿದೆಯ ನೀನು’ ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಯಾವುದೂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಕೊಡಿತ್ತು. ತಾನಿಲ್ಲ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸೋಸೆಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಕ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದು